

Fantastice minți, ce minți...

Lorena.craia

Când singurătatea mută
Ar putea urla orbirea,
Eu îmi pipăi, ca o slută,
Și turbarea, și simțirea.

Pe o coardă prea întinsă,
Ochiul mi se balansează,
Iar din gura mai încinsă,
Colectivul îl blamează.

A-nvăța să cugeți bine
Făr' de cuget învățat,
Este înecarea-n sine
Pentru eul deșertat,

Fie în nisipul dunei,
Ce de ploaie nu-i atins,
Fie în cocoașa lunei,
Mestecată-n jar încins.

27 iunie 2016, Constanța